

La candidatura de Rita

Rita Barberà, alcaldessa de València vol fer valdre el centre històric. Però no pot mostrar un pla de rehabilitació perquè no n'hi ha.

La candidatura de la ciutat de València a la capitalitat cultural europea del 2001 ha rebut el suport de tots els grups polítics i, fins i tot, del govern espanyol, però l'entusiasme que mostra l'alcaldessa, no el comparteix pràcticament ningú.

ARXIU / EFE

ARXIU / RAFA GIL

El pròxim dia 24 de novembre, el consell de ministres d'Europa podrà decidir –també podrà ajornar la resolució– quina de les set candidatures presentades per a ser capital europea de la cultura l'any 2001 mereix el guardó. Entre les set hi ha la de València, que, ara sí, ha obtingut el su-

port del govern espanyol. La ciutat ja va intentar, ara fa dos anys, ser candidata per a la capitalitat del 2000, però l'executiu, aleshores controlat pel partit socialista, va preferir la candidatura de Santiago. València haurà d'enfrontar-se amb Porto (Portugal), Basilea (Suïssa), Lille (França), Gènova (Itàlia), Rotterdam (Països Baixos) i Riga (Letònia) en una competició que té, sobretot, un caire polític. De fet, ningú no ha sabut fins ara definir què vol dir ser la capital europea de la cultura ni tampoc no hi ha un barem per fer la selecció.

Ningú no ha sabut fins ara definir què vol dir ser la capital europea de la cultura ni tampoc no hi ha un barem per fer la selecció.

de la cultura ni tampoc no hi ha unes normes clares per a la ciutat que hi accedeix o un barem per ser seleccionada. Les ciutats que fins ara han exercit la capitalitat, l'han aprofitada per fer coses molt disparades que van des de dotar-se d'una xarxa de teatres que no tenien, com ara Dublín, fins a, senzillament, fer una programació cultural una mica especial, com ara Madrid. No obstant això, l'experiència de Lisboa-94 va demostrar que les ciutats, a més de rendibilitzar la capitalitat quant a prestigi internacional, podien també aprofitar-la per ingressar molts recursos, tant a través dels visitants com de les subvencions que arriben gràcies al reclam del guardó.

La capitalitat, doncs, s'ha convertit en un bé molt preuat arreu d'Europa perquè tot el continent pot presentar candidates, i no sols els països membres de la Unió Europea, tot i que fins ara només ciutats membres de la UE han estat escollides. Potser per això hi ha qui comenta que ja és hora d'obrir-se a altres geografies i Riga tindria, aleshores, les millors possibilitats. Segons la normativa, cada estat pot presentar únicament una candidatura i això provoca una sèrie de lluites internes que causen més d'un maldecap als governs. El govern d'Aznar ha preferit per això arribar a una solució de consens i donar suport a totes les candidatures presentades des de l'estat espanyol, però, això sí, cadascuna

per a un any diferent: València per al 2001, Salamanca per al 2002, Granada per al 2003 i Barcelona per al 2004. En la pràctica, això vol dir que unes candidatures tenen més suport que no unes altres perquè és evident que és molt difícil que un estat obtinga més d'una capital cultural en només quatre anys. Segons fonts de la Unesco, citades pel diari valencià *Levante*, només Salamanca i Barcelona serien apostes fortes del govern espanyol mentre que València i Granada responen més aviat a compromisos polítics. València es troba en una situació cronològica molt incòmoda. Per un costat, Santiago serà una de les seus de la capitalitat del 2000, que de manera extraordinària i per culpa de la significació de la data, serà compartida per diverses metròpolis, i per un altre, la UNESCO ja ha donat el seu suport al Fòrum Universal de les Cultures que se celebrarà el 2004 a Barcelona i és una peça important per aconseguir la capitalitat.

Rita Barberà, alcaldessa de València pel Partit Popular, conscient de la dificultat de la situació, ha decidit llançar la idea de la capitalitat compartida, seguint l'exemple del 2000, per poder tenir les majors oportunitats. La presència del mar, per exemple, serviria d'excusa per unir les forces en una convocatòria que podria tenir com a lema: "El mar, origen i vehicle de vida i difusió de la cultura". Quedarien així integrades rivals molt potents com Gènova o Rotterdam. Mentrestant, l'equip de Barberà intenta presentar un projecte capaç de seduir els encarregats de la votació però, també, d'unir l'oposició política, que fins ara havia estat molt crítica amb la gestió cultural del consistori. No ho ha aconseguit. Tothom, des d'UV fins a EU i el PSOE, ha parlat en públic de tancar files per demanar la capitalitat i han reconegut el treball de l'alcaldessa, però les crítiques han anat sorgint de manera inevitable. Unió Valenciana ha recordat a Barberà que el seu partit va votar a Madrid contra una proposició del diputat unionista José M. Chiquillo que proposava dotar València

DAVID VIJUESCAS

DAVID VIJUESCAS

Les obres de la Ciutat de les Ciències van a un bon ritme. Representen una de les grans novetats del panorama recreatiu i cultural d'Europa.

de 15.000 milions per a infraestructures culturals. El PSOE ha recordat també a l'alcaldessa la nul·la relació de l'ajuntament amb el món del teatre, per exemple, i Esquerra Unida ha destacat l'oblit en què ha caigut el centre històric després de l'eliminació del pla de rehabilitació RIVA, que l'anterior govern de la Generalitat en mans del PSOE havia creat, i la urbanització salvatge de zones, també històriques, de l'horta.

Davant de les crítiques, Rita ha plantejat una defensa de la candidatura basada, sobretot, en les noves infraestructures, especialment el Palau de Congressos, obra de l'arquitecte Norman Foster, i la ciutat de les ciències i les arts, obra de Santiago Calatrava, que hauran d'estar acabades l'any que ve, poc

abans de les pròximes eleccions autonòmiques. La bona marxa de les obres va permetre que el representant de la Unió Europea, Guy Dockendorf, que les va visitar, quedarà molt complagut. Al costat, de les novetats, l'alcaldessa, que s'ha pres la candidatura com un repte gairebé personal, vol presentar en Europa la tradició històrica d'una ciutat que pareix condemnada a figurar sempre en segon pla. La declaració l'any passat de la Llotja, un dels edificis del gòtic civil més emblemàtics d'Europa, com a patrimoni de la humanitat per la UNESCO serveix d'excusa per presentar el cinquè centenari del segle d'or de la literatura valenciana (escrita en una llengua que l'alcaldessa no coneix). A més d'infraestructures i tradició, l'Ajun-

El palau de congressos de Norman Foster. Podrà estar en funcionament l'any que ve.

DAVID VIJUESCAS

tament de València ha volgut incorporar-hi esdeveniments de relleu per constatar el "dinamisme" cultural de la ciutat, com ara el Forum del III Mil·lenni, pel qual han passat figures tan rellevants com Umberto Eco o Jean Baudrillard o l'exposició "La Gran Via de les escultures" que presenta a l'aire lliure obres dels millors artistes contemporanis.

La candidatura valenciana, segons les fonts oficials, ha estat ben acollida, però a València no ha despertat fervorosos entusiasmes. La raó és ben zenzilla: la desconexió entre l'Ajuntament i els productors de cultura és gairebé absoluta. Companyies de teatre, artistes i especialment la universitat, mantenen una actitud d'incomunicació, quan no d'oberta hostilitat, amb el govern municipal, més interessat a convertir València en una sucursal d'esdeveniments de primera mag-

nitud, que en una productora d'aquests mateixos esdeveniments. La relació del govern municipal amb la universitat és especialment tensa, sobretot per la posició del partit de Rita Barberà en el conflicte lingüístic, i resulta per això curiós que en el dossier presentat per l'ajuntament figure en un lloc destacat el 500 aniversari del naixement de la Universitat de València, que es compleix l'any 2000. Aquesta situació explica la soledat de Rita Barberà, que reuneix adhesions, més o menys sinceres, de polítics, però ni una sola d'escriptors, artistes o intel·lectuals. L'excepció potser és la de Manuel Àngel Conejero, que per al 2001 ha aconseguit que València siga la seu del congrés sobre Shakespeare i ha accedit gustós a incloure'l en el projecte de capitalitat. Conejero, que anteriorment va dirigir el Palau de la Música i també l'ens dels teatres de la

Generalitat, dirigeix ara la Fundació Shakespeare, una de les poques entitats que reben subvencions i ajudes, entre altres, del govern municipal.

El projecte de València pareix coherent mirat des de fora i presenta una capital plena de projectes i energies, però els de dins no l'acaben de veure igual perquè resulta totalment distint a la trajectòria que ha impulsat el govern municipal. Dels vuit teatres que presenta el dossier oficial, alguns funcionen durant molt poc de temps, cap dels privats, excepte l'Olympia, té ajudes oficials i tots, absolutament tots, tanquen a l'estiu. De la resta d'infraestructures, molt poques es desplacen del centre i l'oferta de l'alcaldeessa de fer arribar la capitalitat als barris amb la creació d'una biblioteca i un centre polivalent ha estat recollida, com a mínim, amb escepticisme. Aconseguir la capitalitat podria representar un revulsiu per a aquest panorama estancat i potser podria iniciar el desgel en les relacions entre el món de la cultura i l'ajuntament. No aconseguir-la seria una altra derrota en la sèrie de frustracions europees de València que va des dels jocs del Mediterrani perduts ja fa sis anys, fins a la mateixa candidatura de capital europea de l'any 2000, passant per la sol·licitada seu d'Euronews que tampoc no vingué al sud. Seria tancar una altra vegada la porta cultural cap a Europa a una ciutat que no l'obre de fa uns quants segles.

Jordi Sebastià

MINYONS ESCOLTES I GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA

Som una associació formada per 15.000 persones: 12.000 nois i noies i 3.000 caps que són els responsables de les activitats educatives i comptem amb 159 agrupaments arreu de Catalunya.

Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya té signat un protocol de col·laboració amb el Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca i amb els Escoltes de Menorca i treballa conjuntament amb la Federació d'Escoltisme Valencià.

Per a totes aquelles informacions que us puguin interessar podeu demanar:

El Correu, revista bimensual de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.

Col·lecció Parlem-ne, llibres de reflexió i proposta social.

L'Ull, revista editada per quatre associacions escoltes dels Països Catalans.

<http://www.pang.ea.o.g/~minig.cit>

E-Mail: minig.cal@pang.ea.o.g

Fax: 93/424.89.62

Tel: 93/424.38.88

08015 Barce Ona

c/Consell de Genh 118, 3r. 2a